

Naturvårdsverket

106 48 Stockholm

Stockholm den 5 januari 2010

Överklagande av Naturvårdsverkets beslut om licensjakt efter varg 2010

Djurens Rätt överklagar härmed det av Naturvårdsverket den 17 december 2009 fattade beslutet om licensjakt efter varg 2010, dnr. 411-7484-09 Nv.

Djurens Rätt begär samtidigt förlängd tid för att inge komplettering av överklagan till den 29 januari 2010.

Yrkande

Vi begär

att Länsrätten upphäver Naturvårdsverkets beslut om licensjakt efter varg 2010 alternativt återförvisar ärendet till Naturvårdsverket för förnyad handläggning.

att beslutet inte ska gälla utan hinder av att det överklagas.

Skäl för överklagan

Vi anser

att den svenska vargstammen inte kan anses ha uppnått s.k. gynnsam bevarandestatus, då antalet djur är lågt och inaveln är mycket hög i populationen. Antalet djur uppskattas till mellan 182 och 217 och vargarna är närmare besläktade än helsyskon.

att den planerade jakten på 27 vargar allvarligt kommer att försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för vargen i Sverige

att det är fel att tillåta jakt då den av riksdagen beslutade utvärderingen av vargpopulationens nyligen uppnådda etappmål å 20 förnygringar per år inte är färdig.

att jakt inte kan tillåtas då populationen inte uppnått genetisk stabilitet.

att det är ytterst osäkert om den tillåtna jakten kommer att leda till större acceptans för kontroversiella bevarandeåtgärder, som flyttning av vargar av östligt ursprung.

att det saknas belägg för att jakten kommer att minska den omfattande illegala jakten.

att den planerade jakten endast i ytterst begränsad omfattning är selektiv (vissa områden undantagna med kända revir för invandrad varg eller dess avkomma) medan det inte gjorts några begränsningar i möjligheterna att urskillningslöst döda föräldradjur eller i övrigt att allvarligt störa vargarnas sociala system och reproduktionsmöjligheter. I en stor undersökning (Brainerd et al. 2008. *The Effects of Breeder Loss on Wolves*. Journal of Wildlife Management 72(1):89-98) konstaterades utebliven föryngring i vargrevir säsongen efter att ett (44 %) respektive bägge föräldradjur (91 %) förlorats.

att det är oetiskt att döda vargar slumpmässigt då det kan leda till ökad dödlighet bland kvarvarande valpar. I Brainerd et al. (2008) fann man en 32-36 % risk att inga valpar överlevde då föräldradjur förlorats i små flockar och/eller i flockar utan kvarvarande vuxna djur. I övriga flockar överlevde minst en valp men det är okänt hur många som dog. Jakten kan således inte bara påverka valparnas välfärd och överlevnad, utan kan också leda till en indirekt mortalitet vars negativa effekter på den lilla vargpopulationen är svåra att förutsäga.

att det är olämpligt att medge undantag från förbudet att använda motorfordon i samband med jakt för att via skogsbilvägnätet kunna spåra och ringa in varg.

att kontrollen av avskjutningen är otillräcklig då 12 000 jägare samtidigt kommer att vara ute i markerna och rapportering endast behöver göras en gång per timme och då ska länsstyrelserna hinna sammanställa alla inkommande uppgifter.

att risken därmed är mycket stor för att man skjuter betydligt fler än kvoterade vargar

att det är otidsenligt och oetiskt att uppmuntra profésamlande genom att låta jakt-rättsinnehavaren behålla vargskinnen

Alexandra Leijonhuvud
Förbundsordförande
Djurens Rätt
Box 2005
125 02 Älvsjö
Tel: 08-555 914 02, fax: 08-555 914 50
Organisationsnummer: 802002-4496